

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

การศึกษาการจัดการปัญหาอุทกภัยในพื้นที่อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาความสอดคล้องในการแปลงพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 ไปสู่แนวทางการปฏิบัติงาน ศึกษากระบวนการปฏิบัติงานเพื่อการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อกระบวนการปฏิบัติงาน รวมทั้งศึกษาปัญหา อุปสรรค และผลที่ได้จากการปฏิบัติงานเพื่อการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยในเขตพื้นที่อำเภอบางระกำ โดยผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ผลจัดทำเป็นข้อเสนอแนะการปฏิบัติงาน และข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ต่อหน่วยงานส่วนภูมิภาคและหน่วยงานส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการปัญหาอุทกภัยในพื้นที่อำเภอบางระกำ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจ และการปรับปรุงแนวทางการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยในพื้นที่อำเภอบางระกำให้มีประสิทธิภาพในอนาคต

วิธีการดำเนินการศึกษา

ผู้วิจัยใช้การศึกษาแบบผสมวิธี (Mixed Methodology Research) ระหว่างการศึกษาเชิงคุณภาพ และการศึกษาเชิงปริมาณ โดยมีกลุ่มตัวอย่างการศึกษา ได้แก่

1. หน่วยงานภาครัฐ ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารหรือผู้แทนหน่วยงาน และผู้ปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในพื้นที่อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ประชาชน ซึ่งได้แก่ ประชาชนที่ประสบอุทกภัยในพื้นที่อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

วิธีการดำเนินงานวิจัย

จากการศึกษาผู้วิจัยได้แบ่งวิธีการดำเนินงานวิจัยออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. การศึกษาเอกสาร (Document Research) โดยศึกษาจากกฎหมาย นโยบาย แผนงาน มาตรการ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการอุทกภัย

2. การศึกษาภาคสนาม (Field Research) โดยการเก็บข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่มด้วยกัน คือ

2.1 กลุ่มผู้บริหารและผู้ปฏิบัติ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

2.2 กลุ่มประชาชน โดยใช้วิธีการแบบสอบถาม (Questionnaire)

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการศึกษาโดยแบ่งการสรุปออกเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ความสอดคล้องในการแปลงพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 ไปสู่แนวทางการปฏิบัติงานเพื่อการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอบางระกำ ผลการศึกษาพบว่า การแปลงนโยบายเพื่อการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยจากส่วนกลางมาสู่แผนเพื่อการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยของส่วนท้องถิ่นมีวัตถุประสงค์หลักในการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกัน กล่าวคือวัตถุประสงค์หลักของนโยบายและแผนงานต่างๆ จะเน้นที่การเตรียมการเพื่อการป้องกันและลดผลกระทบในด้านชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเป็นหลัก

2. กระบวนการปฏิบัติงานเพื่อการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นพบว่า การปฏิบัติงานของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นยังไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ กล่าวคือ การปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ เนื่องจากขาดแคลนทรัพยากรคือ งบประมาณ และบุคลากร อีกทั้งการปฏิบัติงานที่ผ่านมา ยังไม่สามารถวัดผลที่เป็นรูปธรรมได้ ถึงแม้วัตถุประสงค์ของแผนป้องกันและบรรเทาอุทกภัยของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นจะสอดคล้องกับแผนในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค แต่เนื่องจากการกำหนดแผนป้องกันและบรรเทาอุทกภัยดังกล่าวไม่ได้มาจากการเปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วม และแนวทางการปฏิบัติงานตามแผนยังไม่มีกำหนดเป้าหมายในการปฏิบัติงาน จึงทำให้มีปัญหาในการประเมินผลการปฏิบัติงาน

3. การมีส่วนร่วมของประชาชน ทั้ง 3 ด้าน ซึ่งได้แก่ การมีส่วนร่วมในการร่วมคิดร่วมตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ซึ่งการมีส่วนร่วมดังกล่าวสามารถคิดค่าเฉลี่ยรวมได้เท่ากับ 2.75 หมายถึง ประชาชนมีส่วนร่วมต่อกระบวนการปฏิบัติของหน่วยงานภาครัฐในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารหรือผู้แทนหน่วยงานและผู้ปฏิบัติในพื้นที่ ในประเด็นการมีส่วนร่วมของประชาชนพบว่า สาเหตุที่ทำให้การมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่มีระดับปานกลางเนื่องมาจาก หน่วยงานส่วนท้องถิ่นยังไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างเป็นทางการ โดยเฉพาะการเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมของประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในลักษณะของการร่วมคิด กล่าวคือ ประชาชนในพื้นที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดประชุมในช่วงก่อนเกิดอุทกภัย ที่

หน่วยงานส่วนท้องถิ่นจัดขึ้นเพื่อสำรวจความต้องการในการรับความช่วยเหลือด้านต่างๆ ของประชาชนเพื่อส่งข้อมูลดังกล่าวไปยังอำเภอและจังหวัด และการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์และความช่วยเหลือจากหน่วยงาน เช่น การรับถุงยังชีพและปัจจัยสำคัญอื่นๆ การขอรับการสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ในการซ่อมแซมที่พักอาศัย การขอสนับสนุนกระสอบทรายเพื่อทำแนวกัน แต่การเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของประชาชนนั้นเป็นลักษณะของจิตอาสาแต่ไม่เป็นการจ้าง ซึ่งส่วนใหญ่ช่วยเหลือในเรื่องของการดูแลความปลอดภัยในพื้นที่ที่ตนอาศัยอยู่ การช่วยกันสร้างที่พักอาศัยชั่วคราว และการประสานงานแจ้งข่าวสารต่างๆ กับเพื่อนบ้าน

4. ปัญหา อุปสรรค และผลที่ได้จากการจัดการอุทกภัยในพื้นที่อำเภอบางระกำ ผลการศึกษาพบว่า

4.1 จากการสำรวจโดยแบบสอบถามกับประชาชนในพื้นที่จำนวน 375 คน พบว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นจากอุทกภัยส่วนใหญ่ไม่ได้สร้างความเสียหายในด้านชีวิต แต่สร้างความเสียหายด้านที่อยู่อาศัยคิดเป็นมูลค่าอยู่ระหว่าง 700 - 15,000 บาท หรือเฉลี่ยเท่ากับ 3,305 บาท สร้างความเสียหายด้านทรัพย์สินคิดเป็นมูลค่าอยู่ระหว่าง 500 - 10,000 บาท หรือเฉลี่ยเท่ากับ 2,887 บาท และสร้างความเสียหายด้านการประกอบอาชีพคิดเป็นมูลค่าอยู่ระหว่าง 6,000 - 250,000 บาท หรือเฉลี่ยเท่ากับ 61,190 บาท

4.2 ประชาชนมีทัศนคติต่อผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานส่วนท้องถิ่น ทั้งช่วงก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และหลังเกิดภัย สามารถหาค่าเฉลี่ยรวมได้เท่ากับ 2.89 หมายถึง ประชาชนมีทัศนคติต่อผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งข้อมูลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า การปฏิบัติงานของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นที่ไม่สอดคล้องตามแผนงานที่กำหนดไว้ และการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการอุทกภัยที่อยู่ในระดับปานกลางส่งผลให้ผลลัพธ์ของการจัดการอุทกภัยในพื้นที่ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เนื่องจากความเดือดร้อนของประชาชนที่เกิดจากอุทกภัยยังไม่สามารถลดลงได้จนเป็นที่พอใจของประชาชนผู้รับบริการ สังเกตได้จากทัศนคติของประชาชนที่มีต่อผลการปฏิบัติงานที่อยู่ในระดับปานกลาง

4.3 พบว่าปัญหา และอุปสรรคที่พบส่วนใหญ่เกิดจากการประสานงาน และการขาดแคลนทรัพยากรซึ่งได้แก่ งบประมาณ บุคลากร พาหนะ เครื่องจักรกล วัสดุและอุปกรณ์ต่างๆ และการปฏิบัติงานเพื่อการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยที่ผ่านมา ยังไม่มีการสำรวจความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การจัดการปัญหาอุทกภัยในพื้นที่อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก ผู้วิจัยค้นพบประเด็นสำคัญคือ

การจัดการปัญหาอุทกภัยในพื้นที่อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก ปี พ.ศ. 2554 การบริหารจัดการยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร สาเหตุมาจาก

1. กระบวนการปฏิบัติเพื่อการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นเน้นการปฏิบัติงานเพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าโดยเน้นให้ความสำคัญกับการจัดการอุทกภัยในภาวะฉุกเฉินเป็นสำคัญ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฤทธิชัย ธรรมแสง (ฤทธิชัย ธรรมแสง, 2553) ที่ได้ศึกษากระบวนการจัดการปัญหาอุทกภัยของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ในความรับผิดชอบของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต 16 ชัยนาท ซึ่งพบว่าหน่วยงานที่ศึกษานั้นเน้นการปฏิบัติงานในภาวะฉุกเฉินมากที่สุด สาเหตุมาจากการจัดทำแผนของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นเน้นการปฏิบัติงานระยะสั้นปีต่อปี แต่ยังไม่มีการจัดทำแผนในระยะยาว ข้อค้นพบดังกล่าวเมื่อเทียบกับมาตรฐานการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยของหน่วยงานส่วนท้องถิ่น (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, ไม่ระบุปี. หน้า 70) ทำให้ทราบว่า การจัดทำแผนที่เน้นการปฏิบัติงานเฉพาะหน้าเพียงอย่างเดียว นั้นไม่เพียงพอสำหรับการจัดการอุทกภัย การปฏิบัติงานเพื่อการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยที่มีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องมีการจัดทำแผนทั้งในระยะสั้นและระยะยาวเพื่อการเตรียมการป้องกันและลดผลกระทบในระยะยาว

2. การจัดทำแผนและการปฏิบัติงานเพื่อการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอบางระกำยังขาดการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน การจัดทำแผนเป็นการประยุกต์ใช้แนวทางการปฏิบัติงานจากส่วนกลางเท่านั้น จึงทำให้ผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้เท่าที่ควร สังเกตได้จากระดับทัศนคติของประชาชนในพื้นที่อำเภอบางระกำที่มีต่อการปฏิบัติงานที่อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น ซึ่งข้อค้นพบดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภินันท์ เพชรโชติ (อภินันท์ เพชรโชติ, 2553) ที่ได้ศึกษาการบริหารจัดการเพื่อการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลบางซ้าย อำเภอบางซ้าย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่าการบริหารงานที่ขาดการบูรณาการและการมีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานเครือข่าย ชุมชน และประชาชน ส่งผลให้การดำเนินกิจกรรมไม่เป็นระบบและไม่มีประสิทธิภาพ ถึงแม้ว่าการจัดทำแผนดังกล่าวจะมีวัตถุประสงค์ของแผนงานที่สอดคล้องกับแผนในระดับส่วนกลางและส่วนภูมิภาคก็ตาม แต่การกำหนดแผนงานเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพนั้นควรคำนึงถึงความต้องการของผู้รับบริการคือประชาชนเป็นหลัก ดังนั้นหน่วยงานส่วนท้องถิ่นจึงควรตระหนักถึงการมีส่วนร่วม เนื่องจากปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการ

จัดการอุทกภัยคือ การมีส่วนร่วมของประชาชนหรือชุมชนตามแนวคิดการจัดการสาธารณภัยของ วันทนีย์ คงสมบูรณ์ (วันทนีย์ คงสมบูรณ์, 2544. หน้า 28) ดังนั้นหน่วยงานส่วนท้องถิ่นจึงควร ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีบทบาทในการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติงาน และร่วมติดตามประเมินผล จะทำให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้น และตื่นตัวในการร่วมแก้ไขปัญหา ซึ่งแนวทางดังกล่าวจะทำให้การจัดการ อุทกภัยในพื้นที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ปัญหาและอุปสรรคที่พบจากการปฏิบัติงานเพื่อการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยของ หน่วยงานส่วนท้องถิ่นเกิดจากการประสานงานที่ล่าช้า การขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน การ ขาดแคลนทรัพยากรซึ่งได้แก่ งบประมาณ บุคลากร พาหนะ เครื่องจักรกล วัสดุและอุปกรณ์ต่างๆ อีกทั้งการปฏิบัติงานเพื่อการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยที่ผ่านมา ยังไม่มีการสำรวจความพึงพอใจ ของประชาชนผู้รับบริการ สภาพปัญหาดังกล่าวเป็นตัวบ่งชี้ถึงประสิทธิภาพของการนำแผนการ ป้องกันและบรรเทาอุทกภัยไปสู่การปฏิบัติตามแนวคิดของ มยุรี อนุมานราชธน (2551. หน้า 220-226) ที่ได้กล่าวว่า การนำนโยบายสาธารณะไปสู่การปฏิบัติจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว ขึ้นอยู่กับทรัพยากรที่เพียงพอสำหรับดำเนินงาน และมีการประสานงานอย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้อง กับแนวคิดของ จุมพล หนิมพานิช (2549. หน้า 152) ที่ได้กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบต่อ การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ คือ ทรัพยากรและการจัดสรรทรัพยากร รวมถึงการติดต่อสื่อสาร ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ สมพิศ สุขแสน (2551. หน้า 126-129) ยังกล่าวอีกว่าการ มีส่วนร่วมของประชาชนผู้รับบริการเป็นส่วนสำคัญของการนำนโยบายสาธารณะไปสู่การปฏิบัติ การมีส่วนร่วมในการกำหนดวัตถุประสงค์ ร่วมดำเนินกิจกรรม ร่วมติดตามควบคุม ย่อมทำให้การ นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติบรรลุวัตถุประสงค์ได้ง่าย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 การจัดการปัญหาอุทกภัยในพื้นที่ควรมีการจัดทำแผนระยะยาวเพื่อการแก้ไข ปัญหาอย่างยั่งยืน เนื่องจากพื้นที่อำเภอบางระกำนั้นประสบกับปัญหาอุทกภัยซ้ำซากเกิดขึ้นเป็น ประจำต่อเนื่องทุกปี ประกอบกับแผนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันเป็นลักษณะของแผนระยะสั้นเป็นการ กำหนดแนวทางการปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหามุ่งเฉพาะหน้าตามความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น อีกทั้ง การจัดทำแผนดังกล่าวยังมาจากการกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานจากส่วนกลางเป็นหลักไม่ได้มา จากการจัดทำแผนที่มาจากประชาชนในพื้นที่ ดังนั้นการจัดทำแผนของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นควร

มาจากความต้องการของประชาชนในพื้นที่เป็นหลัก และควรมีการจัดทำแผนในระยะยาวเพื่อการจัดการอุทกภัยอย่างยั่งยืน

1.2 แผนระยะยาวที่เหมาะสมกับพื้นที่อำเภอบางระกำ ควรเป็นแผนที่เน้นการ บูรณาการแหล่งน้ำในพื้นที่เป็นหลัก เช่น การขุดลอกคู คลอง ต่างๆ เพื่อให้ น้ำระบายลงสู่แม่น้ำสายหลัก ได้สะดวก การสร้างแนวป้องกันน้ำขนาดใหญ่เพื่อชะลอน้ำ และการสร้างแก้มลิงเพื่อชะลอน้ำและกักเก็บน้ำไว้ในฤดูแล้ง เนื่องจากสภาพความเดือดร้อนที่เกิดจากอุทกภัยส่วนใหญ่ของประชาชนในพื้นที่พบว่า เกิดจากน้ำเข้าท่วมพืชผลการเกษตรก่อนการเก็บเกี่ยว และน้ำท่วมขังพื้นที่การเกษตรรวมทั้งที่อยู่อาศัยเป็นเวลานานทำให้ไม่สามารถประกอบอาชีพได้

1.3 ควรมีการปรับปรุงถนนเพื่อการสัญจร เนื่องจากขณะเกิดอุทกภัยประชาชนในพื้นที่ไม่สามารถสัญจรไปมาได้ สร้างความเดือดร้อนเป็นอย่างมากโดยเฉพาะผู้สูงอายุ เด็ก ผู้พิการ และผู้ป่วยที่มีโรคประจำตัวต้องเดินทางเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลเป็นประจำ ต้องใช้เรือเป็นพาหนะเพียงอย่างเดียว และหลังจากน้ำลดถนนที่ใช้เพื่อการสัญจรในพื้นที่อำเภอบางระกำนั้นก็เสียหายส่งผลให้ต้องมีการปรับปรุงถนนเป็นประจำทุกปี ซึ่งสิ้นเปลืองงบประมาณเป็นอย่างมาก ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการปรับปรุงถนนที่มีอยู่เดิมนั้นให้มีระดับที่สูงกว่าระดับน้ำที่เคยท่วมและสร้างทางระบายน้ำเป็นระยะตามเส้นทางของถนนในกรณีที่ดินตัดผ่านขวางทางน้ำ เพื่อให้ น้ำระบายลงสู่แม่น้ำสายหลักได้สะดวก ลดความเสียหายของถนนเพื่อให้ประชาชนสามารถสัญจรได้ในขณะเกิดอุทกภัย

1.4 เนื่องจากการบรรเทาความเดือดร้อนที่เกิดจากอุทกภัยของประชาชนในพื้นที่อำเภอบางระกำเป็นลักษณะของการจัดทำโครงสร้างพื้นฐาน และโครงการก่อสร้างขนาดใหญ่ ดังนั้นส่วนสำคัญสำหรับการขับเคลื่อนการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ รัฐบาลควรมีการสนับสนุนงบประมาณ และจัดสรรทรัพยากรเพื่อการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่อำเภอบางระกำอย่างต่อเนื่องเพื่อการจัดการปัญหาอุทกภัยที่ยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

2.1 ควรมีการรณรงค์ให้ประชาชนเกิดความตระหนักและตื่นตัวต่อปัญหาอุทกภัยเพื่อนำไปสู่การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

2.2 หน่วยงานส่วนท้องถิ่นควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีบทบาทในการจัดการอุทกภัยในพื้นที่มากขึ้นโดยการจัดประชุมเป็นระยะเพื่อให้ประชาชนร่วมเสนอความคิดเห็น รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนเข้าร่วมในการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นเพื่อนำไปสู่การพัฒนารูปแบบการจัดการอุทกภัยในพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.3 การประสานงานระหว่างหน่วยงานส่วนภูมิภาคและหน่วยงานส่วนท้องถิ่นควรมีการจัดทำแนวทางการปฏิบัติงานเพื่อการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยในพื้นที่ร่วมกัน เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพราะปัจจุบันการประสานงานระหว่างหน่วยงานเกิดความล่าช้าเนื่องจากหน้าที่ความรับผิดชอบหลักในการปฏิบัติงานอยู่ที่หน่วยงานส่วนท้องถิ่นแต่งบประมาณและทรัพยากรอยู่ที่หน่วยงานส่วนภูมิภาค ระเบียบการในการขอสนับสนุนทรัพยากรต่างๆ จำเป็นต้องจัดทำเป็นเอกสาร การปฏิบัติงานจึงมีขั้นตอนในการปฏิบัติงานหลายขั้นตอน ทำให้การช่วยเหลือในภาวะฉุกเฉินเกิดความล่าช้าไม่ทันต่อเหตุการณ์

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยเกี่ยวกับการจัดการอุทกภัยเชิงพื้นที่ ควรมีการศึกษาระบบการจัดการอุทกภัยในภาพกว้างที่ครอบคลุมหน่วยงานส่วนภูมิภาคที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ตามแหล่งที่มาของงบประมาณว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน และศึกษาระบบการจัดการอุทกภัยของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นควบคู่ไปด้วย เพื่อปรับปรุงการบริหารจัดการให้ครอบคลุมทุกหน่วยงาน และเพื่อกำหนดทิศทางการบริหารจัดการอุทกภัยแบบบูรณาการในอนาคต